

C. tweeledige zegen: Efraim en Juda

1. Zegen bij Abraham nog tweeledig:

1. Louter materieel en nationaal: Uitermate vruchtbaar een taltijk nageslacht, als sterren aan de hemel, ja, 'Ik zal u tot volken stellen' Daarom wordt zijn naam ook Abraham: "vader van vele volken" En ook de landsbelofte wordt gegeven. En Ik zal u en uw zaad na u het land uwer vreemdelingschappen geven, het hele land Kanaän Gen. 17:9 Dit is eerstgeboorterecht.

2. Maar ook geestelijk, individueel: het Zaad, wordt beloofd aan Abraham. Dat is nl de Messias, zo leert Galatenbrief 3:16 En in Uw nageslacht (in uw zaad enkelvoud) zullen alle volken der aarde gezegend worden (Gen. 22:18). De Messiasbelofte, vervulling ook van Gen.3:15 zaad van de vrouw.

Beide delen van de zegen van Abraham; beloften opnieuw gedaan aan alleen Izak en alleen Jakob: zowel eerstgeboorterecht met beloften van zegen van groot nageslacht enz en geestelijke belofte van het Zaad of de heerschappij, de scepter

Zie bijvoorbeeld Genesis 27:28 en 29. "Zo geve u dan God van de dauw van de hemel en de vettigheid van de aarde, en menigte van tarwe en most.

Volken zullen u dienen, en natiën zullen zich voor u nederbuigen; wees heer over uw broederen en de zonen van uw moeder zullen zich voor u nederbuigen. Vervloekt moet hij zijn, wie u vervloekt, en wie u zegent, zij gezegend."

2. Jacob wordt Israël

Hoe gaat het verder na Jakob? Is er één die de zegen krijgt? Jakob heeft nb. wel 12 kinderen. Of wellicht een paar kinderen waarmee God verder gaat; kinderen van het Verbond. Nee, opmerkelijk: Nu niet meer één of een aantal van kinderen delen in de zegeningen van het Verbond, zoals bij Abraham (Izak niet Ismaël) en zijn vader Izak (Jakob en niet Ezau) Jakob heet nu Israël; na zich vorstelijk gedragen te hebben.

Geldt bij Jakob het gezegde: Eén moment van onbedachtzaamheid maakt dat men jaren schreit; in Jakobs leven ook min of meer waar.

Ook geldt wat ik zou kunnen noemen: **Maar ook één nacht van waakzaamheid, maakt dat het nageslacht goed gedijt** o.i.d Jakob daar de naam voor heel zijn nageslacht gekregen: Israël.

Al worden ze allen nu voor kinderen van het Verbond gerekend. Wie zal het eerstgeboortezegen ontvangen? Als zonen bij bed van vader Jakob worden geroepen gaat hij hen allen profetisch een persoonlijk zegen/terechtwijzing doorgeven. Wie krijgt eerstgeboortezegen? Wie zal eerstgeboorterecht krijgen? Ruben is de oudste, dan Simeon en Levi en dan Juda

In ieder geval niet volgens ieders verwachting krijgt Ruben de eerstgeboortezegen. Hij heeft schande gepleegd. Hij hield het met een van de bijvrouwen van zijn vader. Hoewel eerstgeborene, toch niet voornaamste. Toch krijgen zij niet het eerstgeboorterecht. Dat recht is dan trouwens al weggegeven zullen we zien.

3. Efraim en Manasse als Ruben en Simeon

Het viel ten deel aan Jozef. En eigenlijk zo zien we in dit verhaal en dan niet aan Jozef maar aan zijn twee zonen. Efraïm en Manasse.

1 Kron.5:2 legt dat ook duidelijk uit. De kinderen van Ruben nu, den eerstgeborene van Israël (want hij was de eerstgeborene, maar dewijl hij zijn vaders bed ontheiligd had, werd zijn eerstgeboorte gegeven aan de kinderen van Jozef, de zoon van Israël, doch niet alzo dat hij zich in de geslachtsregisters naar de eerstgeboorte rekenen mocht.

Vs. 2. Want Juda werd machtig onder zijn broederen en die tot een voorganger was, was uit hem; doch de eerstgebroorte was van Jozef)

Hoe dat kan? Heeft Jakob nog steeds niet afgeleerd Jozef voor te trekken? Nee, zo bestuurt, wie zal er wat van durven zeggen. Jozef oudste van Jakobs geliefde vrouw Rachel.

Jakob leeft gelukkig in Egypte, verenigd met zijn doodgevaande zoon. 17 jaar toch nog. Dan voelt J. zijn einde naderen en laat Jozef bij hem komen om hem te laten zweren hem in Kanaän te doen begraven. Land van belofte betekende heel veel voor Jakob.

Een poosje later krijgt Jozef te horen dat zijn vader ernstig ziek is en niet lang meer te leven zal hebben. Op bezoek met twee zonen Manasse en Efraïm (minstens 20 jaar).

Jakob verzamelt al zijn krachten en getuigt van de zegen die de verbonds God hem heeft gegeven. Dan maakt hij de twee zonen van Jozef als zijn eigen twee zonen. Ja, alsof zij beiden tot zijn eigen eerstgeborenen zonen waren. Geadopteerd als eigen zonen.

Vs.5 “Efraïm en Manasse zullen mij als Ruben en Simeon zijn” Hoewel half Egyptisch, geboren in Egypte uit Eg. Vrouw Potifera. De twee zonen van op één na jongste zoon vóór alle anderen uit gezegend. Denk erom geen wensen of persoonlijk voorkeur. Trouwens van voorkeur voor Jozef is geen sprake, want zijn naam verdwijnt zelfs voor die van Efraïm. Het is de profeet Jakob die nu spreekt. Jakob verheft twee kleinkinderen tot twee eigen (oudst) zonen. Wel zien we in bijv. vers 7 dat Jakob nagedachtenis van Rachel wil eren.

Trouwens we krijgen ook nog een lesje over het ‘nemen’ op ‘krijgen’ van kinderen. Als Jakob plechtig vraagt; Van wie die zonen zijn die ook in de kamer aanwezig zijn, krijgt hij als antwoord: Zij zijn mijn zonen, die mij God gegeven heeft.” Jakob is zo blij. Hij had er al niet op gerekend Jozef ooit terug te zien: “maar zie God heeft mij ook uw zaad doen zien.”(11)

4. Efraim tot een volheid van volken.

Dan zonen bij Jakob geplaatst: Manasse met zijn linkerhand bij Jakobs rechter: Hij krijgt immers als oudste de grootste zegen. Efraïm vóór Manasse de grootste zegen (denk aan kruisen van de handen, zo had Izak ook kunnen doen) Hij doet handen “opzettelijk” (“verstandelijk”). God, de God van Abraham, Izak, die voor mij gezorgd heeft tot vandaag toe en de Engel, die mij verlost heeft van alle kwaad (God en Engel bij Jakob één), zegene deze jongeren (mv.), dat in hen mijn naam (en van A + I) genoemd worde en dat ze vermenigvuldigen als vissen in het midden van het land(of aarde)

Nadat Jozef de rechterhand van Jakob van E. hoofd op M. hoofd wil leggen(het is kwaad in zijn ogen) zegt Jakob dat hij goed weet wat hij doet. Manasse wordt ook tot een groot volk, maar Efraïm wordt niet alleen groter maar zelfs tot een volle menigte van volken. (Manasse telde in de woestijn bij de telling nog 20.000 mannen meer, later gaat Efraïm hem voorbij en wordt het hoofd van de 10 stammen. Zijn nageslacht tot een volheid van volken) Zijn naam met vruchtbaarheid te maken Jozef noemt hem zo: “God heeft mij vruchtbaar gemaakt in het land van mijn ellende” Gen.41:52 Later zullen de 10 stammen van het gedeelde rijk naar hem genoemd worden: Efraïm. Para (Pe reej, alef) = vrucht dragen, voorspoedig zijn. Par (bij ons met var vertaald)= jonge stier

In 49:22 tegen Jozef gezegd, Ben Porat (Pe, reesj, alef, tav) vruchtbare tak

בן een zoon - tak ?

פֶּרֶת vruchtbare (tak die vrucht draagt?)

יוסף (is) Jozef

בן sm

פֶּרֶה qal part f

יוסף nm

בֵּן een zoon	בֵּן sm
פֶּרֶת vruchtbare	פָּרָה qal part f
עָלֵי boven	עַל prep
עַיִן de bron	עַיִן sf
בָּנוֹת dochters, zijtakken ?	בַּת sf pl
צָעָדָה zij schrijdt, groeit over over ?	צָעָדָה qal perf 3f
עָלֵי over	עַל prep
שׁוֹר omheining, muur	

Willibrord vertaling heeft: Een jonge stier is Jozef, een jonge stier bij een bron, die door de heining van zijn graaswei breekt. (verder wel duidelijk in de Will vertaling)
 Heel apart dat deze zegen van Jakob door de Joden tot op vandaag gebruikt wordt om mannelijke personen te zegenen. Zoals Jakob al zij: (Willibrord vert.) Met jouw naam zal Israël zegen afsmecken en men zal zeggen: God make u gelijk aan Efraïm en Manasse".
 vs. 20

5. Juda gij zijt het

Nadat dus twee zonen van Jozef als eigen zonen zijn opgenomen, roept Jakob ook overige zonen binnen in sterfvertrek.
 In verheven stemming in dichtelijke taal volgt: "Verzamelt u en ik zal u verkondigen, wat u in de navolgende dagen wedervaren zal." Profetische rede dus.
 Elk van de zonen wordt persoonlijk toegesproken. Hij spreekt hun toekomstige geschiedenis uit in kracht van geloof. Grondslag is gelegen; in natuurlijke karakter van zoon en in godd. Belofte.
 Ruben hoewel de eerste zoon van Lea en "zijn kracht en het begin van zijn macht" kan toch de voortreffelijkste niet zijn, vanwege eerder genoemde schande dat hij met de bijvrouw van Jakob geslapen had.
 Simeon en Levi volgen: Vanwege wat ze gedaan hebben aan de inwoners van Sichem, vermoord nadat ze besneden, dus krachteloos waren, wordt oordeel over hen uitgesproken. Jaob wil er niets mee te maken hebben. Zij krijgen eerder een vloek dan een zegen. Ze zullen onder de andere stammen verstrooid worden. Simeon is inderdaad verzwakt bij volkstelling onder Mozes en krijgt maar een paar steden in stam van Juda.
 Voor Levi nam dit oordeel een wending weten we door hun optreden bij het gouden kalf. Hun verstrooien wordt een zegen; als priesterlijke stam onder het volk werkzaam.
 Dan volgt Juda gij zijt het. Na deze drie die geen van allen de eerstgeboortezegen konden ontvangen, volgt de vierde zoon. U bent het! U zullen u broeders loven. Zoals zijn naam ook betekent "Geprezen" Godlover. Hij zal vijanden overwinnen. De andere stammen zullen zich voor Juda neerbuigen. Dan volgt hoe hij zijn koninklijke kracht zal laten voelen met de beelden van de jonge leeuw, als een leeuw die zich tegen vijanden van haar jongen verdedigt. "de scepter" (teken van heerschappij) noch de wetgever (de heerserstaf) van tussen zijn voeten (=van zijn wettige nakomelingschap) Het Koningschap zal dus van Juda niet wijken, De heerschappij zal bij Juda blijven, totdat Silo

komt en deze zullen de volken gehoorzamen. Zelfs oudste Joodse geleerden, leggen bij Silo uit dat dat een aanwijzing van de Messias is. Silo betekent ook Rust (aanbrenger) Hier wordt dus de geestelijke belofte van 'Het Zaad'= de Messias aan Juda beloofd. De stam Juda is de Koningsstam. Uit Juda wordt straks David geboren, die een voorbeeld is van Koning Messias en zijn zoon Salomo, een voorbeeld van de Rust en Vrede die hier al beloofd wordt

De ene zegen van Abraham is hier dus aan twee verschillende personen beloofd. Het eerstgeboorterecht is voor Efraïm. De belofte van het Koningschap, degene die alle volken zullen eren wordt gegeven aan Juda.

6. 12 stammen en de toekomst

We gaan de andere stammen hier niet verder één voor één langslopen. Wel heel goed. Bijbelstudie nodig. Wanneer zijn deze beloften vervuld aan de stammen.

In ieder geval ze zijn er nog; niet Joden geworden. Zeggen Joodse bronnen zelf ook. In oude gebeden gebed om terugkeer 10 stammen.

Kijk naar Hosea. Jizraeel is vervuld Lo Ruchama en Lo-ammi ook, maar ook keerzijde wordt vervuld. Jizraël = zij zullen gezaaid worden. Ter plaatse van Niet-Mijn volk, kinderen van de levende God. Lees van verzameling van Juda en Israël Ook Jer. 3:18 enz. Ook nieuwe Verbond met Juda én Israël. Jer. 31!

God verheerlijkt in bijeenbrengen van 12 stammen. Verloren gewaand. Klein getal. Tegenover 100 miljoenen Arabieren als nakomelingen van Ismaël, maar handjevol Joden.

In Zacharia belofte voor Efraïm: (Zacharia: 10: 8-10) Ze zullen verstrooid worden.....maar terugkeren. Ik leid hen naar Gilead (overJordaanse) en naar Libanon (waar Hezbollah het nu voor het zeggen heeft) ,maar ze hebben daar niet genoeg ruimte." We hebben nog wat te wachten

Ook Ez. Twee houten tot één volk gemaakt, maar niet geassimileerd, want ze zullen allemaal weer hun plaats in het land innemen volgens profetie van Ez. 48.

D. Op Uw zaligheid wacht ik HEERE.

We springen van de hak op de tak, zou je zeggen. Nee, niet ik doe dat, Jakob doet dat. Want midden tussen alle profetieën, is daar opeens die hartekreet.

Jakob ziet dat het nageslacht aan allerlei zal meemaken, beroeringen, de ondergang nabij:vele rampen, onheilen en de vele verliezen, die zijn nakomelingen bedreigen, daaronder lijdt hij natuurlijk als vader. Hij heeft als profeet hier niet zijn vaderschap afgelegd hoor. Hij lijdt onder wat zijn nageslacht zal meemaken.

Maar hij weet waar hij hiermee naartoe moet! Tegen deze beproevingen is hij alleen bestand als hij in gedachten houdt dat God beloofd heeft de bestuurder van dit volk te zijn. Alles heeft een doel; het uiteindelijke geluk, de zaligheid/het heil; geestelijke en materieel. Dit doet hem uitroepen als een vast punt in de storm als een bak in de ruwe zee: Op Uw zaligheid wacht ik, ik blijf hopen. Lisjoeatcha kiviti Adonai:

Moeten we denken aan hemel? Nog even en dan zal Jakob in de hemel zijn.

Het heil; het verlossend optreden van Adonai, in heden en toekomst, daar vertrouwt Jakob op.Jesjoea; nog zo verborgen in het Eerste verbond. Toch zo aanwezig. In deze hoop van Jakob wordt door profetie van Jesaja helderder: Daar spreekt de HEERE Zelf van Zijn knecht: "Het is te gering, dat gij Mij tot een knecht zou zijn om de stammen van Jakob weer op te richten en de bewaarden: Ik stel U tot een licht der volken, opdat Yesjoeati (Mijn Heil) reike tot het einde der aarde."